Patru decenii de viață nouă, liberă, prosperă

1944 40 1984

SPORTUL — ÎN PAS CU ÎMPLINIRILE SOCIALISTE ALE PATRIEI

DE LA APROAPE NIMIC, LA PODIUMUL ÎNTRECERILOR INTERNAȚIONALE

De cîte ori revii în Brăila, găsești ceva nou ! „Orașul fetelor frumoase" are o altă haină, impresionînd nu numai prin dezvoltarea industrială, dar și prin moderna urbanizare, rapidă și amplă în așa măsură încît noul oaspete are nevoie de un ghid, ca să se descurce. Pentru reporterul sportiv, care credea că știe totul — pentru că a mai fost de atitea ori la Brăila —, „ghizi" i-au fost Ion Diacomatu și Victor Șerb, președintele și, respectiv, secretarul Consiliului județean pentru educație fizică și sport, oameni sub ochii cărora „geografia sportivă" a județului s-a îmbogățit an de an, mai ales în ultimele două decenii.

Dar, pentru o evaluare reală a ceea ce înseamnă AZI, trebuie să ne întoarcem cu ani în urmă și să vedem ce a fost IERI la Brăila și în celelalte localități ale acestui județ. Cifrele din caseta alăturată vor constitui suportul vorbelor noastre, aprecieri bazate pe ce am văzut și pe mărturiile oamenilor acestor locuri.

În perioada dinainte de război, perioada de tristă amintire a cartierului „Brăiliței", din care trebuia să te ferească... „cel de sus" ca să scapi teafăr, sportul era la îndemîna unui grup restrîns de oameni, mai mult de al acelora din jurul străinilor care poposeau, sau lucrau, în portul Brăila. Se juca fotbal, se înota în Dunăre, în cursele de fond, se practica boxul. Pentru copiii și tinerii Brăilei, pentru masa mare, sportul era o necunoscută. Cine să le fi îndrumat pașii ? Cei 4 antrenori care erau în Brăila în 1944 ? Sau cei 8 profesori de educație fizică ? Cele 17 echipe — cele mai multe de fotbal — erau „pregătite" de amatori.

După Eliberare, sportul brăilean a intrat pe un făgaș nou. Brăila sportivă a început să fie orașul cicliștilor lui Nae Oțeleanu, care împrospătau mereu loturile naționale de juniori și seniori, al boxerilor de renume mondial, al fotbaliștilor lui Ștefan Filoti.

Se cuvine să ne oprim puțin la cîțiva dintre acești fii ai Brăilei care pe arenele lumii au reprezentat cu cinste sportul românesc. În primul rînd, la boxerul Mircea Dobrescu, medaliat cu argint la Olimpiada de la Melbourne și pe podiumul campionatelor europene, la frații Calistrat și Simion Cuțov, campioni ai continentului nostru, la Eustațiu Mărgărit, Șerbu Neacșu, Vasile Antonio, Paul Dobrescu, la regretatul Ion Covaci, în memoria căruia, la Brăila, se organizează an de an un valoros turneu. Acestora le-a urmat Costică Dafinoiu, medaliat cu bronz la J.O. de la Montreal. Luptele au dat un mare campion, de talia lui Vasile Iorga, locul 3 la J.O. de la München, iar atletismul Anișoarei Cușmir își continuă tradiția prin frumoasele rezultate ale tinerei alergătoare Daniela Matei, acum doi ani campioană balcanică la 400 m. Alți brăileni care s-au afirmat în sportul de performanță sînt Constantin Ionel, campion mondial la K4 în 1983, înotătoarea Laura Sachelarie, gimnasta Daniela Saulea. „Fiu al Brăilei" este și fotbalistul Tilihoi, care anul trecut a ajuns cu Universitatea Craiova pînă în semifinalele Cupei U.E.F.A. În anii din urmă, natația a pătruns adînc în viața sportivă a orașului. Era aici un paradox : în orașul de pe malul Dunării nu se făcea natație decît de agrement, în apele fluviului, fără antrenamente specifice și cronometru. Acum, înotul și săriturile au aici un frumos și modern complex, cu bazin acoperit de 25 de metri, bazin olimpic descoperit, platformă de sărituri, care stau la dispoziția Clubului sportiv școlar cu profil. Și atletismul are un stadion al său.

Vorbind de baza materială, indispensabilă performanței, să amintim de tot ce s-a făcut în „Parcul monument" al orașului, un adevărat parc sportiv, unde se află Stadionul municipal, cu 25 000 de locuri, moderna sală polivalentă, cu 2 100 de locuri, cele 8 terenuri de tenis, apoi de complexul pionierilor, cu terenuri de handbal, tenis și volei, de complexul pentru handbal, volei și baschet de la C.S.Ș., de terenurile de tenis din Grădina publică (8 la număr), unul de handbal și altul de volei, de frumoasele amenajări sportive din stațiunea Lacul Sărat, de Stadionul de la Ianca și de baza nautică de la Blasova, pentru caiac-canoe. Sutele de baze sportive de azi împînzesc județul Brăila, care pînă la noua împărțire teritorial-administrativă a țării a stat în umbra orașului de reședință Galați. Pe aceste [illegible] își desfășoară activitatea sportivii celor 227 de asociații [illegible] „Daciadei" [illegible] Brăila a [illegible] o e[illegible] sportivă a [illegible], mărturie [illegible] de [illegible] Din [illegible] „[illegible] seva", efectivele celor 552 de echipe [illegible] competițiile [illegible] județean [illegible] Diviziile [illegible] Din rîndurile [illegible] performeri [illegible] frumoasa tradiție a sportului brăilean, a lui Mircea Dobrescu, Anișoara Cușmir...

Constantin ALEXE

Județul BRĂILA	1944	1965	1984
● Asociații sportive	14	92	227
● Secții afiliate	14	101	453
● Sportivi legitimați	283	1817	9828
● Sportivi clasificați	–	856	1404
– maeștri ai sportului	–	2	17
– candidați maestru	–	–	3
– categoria I	–	25	94
– categoria a II-a	–	208	459
– juniori	–	621	831
● Profesori educație fizică	8	54	151
● Antrenori	4	21	45
● Campioni naționali	2	8	17
● Instructori sportivi	12	210	439
● Centre de inițiere copii și juniori	–	3	15
● Sportivi în loturi naționale	–	11	61
● Echipe divizionare	17	96	562
● Arbitri	3	112	555

Un elan hotărît, o săritură-record, un nume care intră în istoria sportului... Foto : Dragoș NEAGU

Aici a început... zborul Anișoarei

Brăilenii au destule motive să se mîndrească cu sportivii lor și cu performanțele obținute de aceștia. Nume de rezonanță s-au înscris în cartea de onoare a sportului românesc. Și brăilenii i-au iubit pe toți deopotrivă, pentru talentul și dăruirea lor, pentru izbînzile de pe marile scene ale întrecerilor sportive.

Și, totuși, un nume, parcă, le e astăzi cel mai drag. Anișoara Cușmir-Stanciu. Vicecampioana mondială și RECORDMANA LUMII la săritura în lungime.

De ce ?

Pentru că fata aceasta, care sare cît băieții și mai mult decît toate fetele din lume, ESTE DIN BRĂILA !

În orașul de la Dunăre, atletismul nu e un intrus. Aici s-au format și s-au lansat săritoarea în lungime Gina Panait, săritorul în înălțime Doru Oprea, aruncătoarea de suliță Rodica Dragu.

Dar într-o zi, harnicul antrenor Ion Leu, profesor la Clubul sportiv școlar, a început să lucreze cu o fetiță care se numea... Anișoara Cușmir.

O dată cu scurgerea timpului, centimetrii dintre prag și locul aterizării creșteau necontenit. Cu modestie, profesorul i-a îndrumat pașii și a înțeles că fata are nevoie de o instruire superioară. În 1980, Anișoara s-a transferat la Craiova, unde a lucrat cu antrenorul Ion Moroiu. Din 1983, eleva și antrenorul ei au venit în București, la clubul bucureștean Steaua.

Între timp, saltul Anișoarei a devenit spectaculos, apoi realmente uimitor ! La 4 iunie 1983 Anișoara a sărit 7,43 m, NOU RECORD MONDIAL, recordul anului 2 000, cum au spus specialiștii, performanță care a făcut înconjurul lumii, iar din Anișoara Cușmir un Bob Beamon al atletismului feminin.

...Sare Anișoara Cușmir — România ! Pe orice stadion din lume, cînd crainicul anunță acest lucru, ochii spectatorilor se îndreaptă spre groapa de sărituri.

...Sare Anișoara Cușmir — România, recordmana lumii ! Fata plecată din frumosul oraș dunărean cu care, pe bună dreptate, brăilenii se mîndresc.

La Brăila a început ZBORUL ANIȘOAREI !...

Complexul de înot și sărituri în timpul unor concursuri de nivel național

TRADIȚII AMPLIFICATE DE VIGOAREA VREMURILOR NOASTRE NOI

Vatră de istorie, centru de cultură, cetate a științei, Clujul a fost și un deschizător de drumuri în activitatea de educație fizică și sport pe meleagurile Transilvaniei. Stau mărturie înființarea, cu mai bine de un veac în urmă, mai exact în 1872, a primei asociații de gimnastică și scrimă, organizarea celor dintîi concursuri în 1883, cu 19 mărșăluitori la start, și la 17 mai 1884 (s-a împlinit, deunăzi, secolul !). Întrecere cu public, cu probe de alergări, aruncări, garduri, cu box și lupte. Cele dintîi meciuri de fotbal s-au disputat în anul al doilea al secolului nostru, între studenții Institutului agronomic și cei ai Academiei comerciale. Pentru ca în octombrie 1919 să se pună bazele Clubului sportiv Universitatea, cu secții de fotbal, atletism și natație, în conducerea căruia intrau, între alții, dr. Iuliu Hațieganu, prof. dr. Iuliu Moldovan, prof. Alexandru Pop, C. Tătaru, Silviu Dragomir.

Sînt, fără îndoială, momente cu semnificația lor, vorbind de un mare entuziasm al începuturilor, demn de tot respectul. Dar ce comparație, ce alăturare poate fi făcută între roadele acelui entuziasm al pionieratului și cu totul remarcabilele realizări ale anilor noi ce au urmat istoricului act al Eliberării, cu deosebire în ultimele două decenii ? Frumoasa tradiție nu a însemnat decît un punct de plecare în integrarea organică a sportului, exercițiului fizic, mișcării în viața omului, a tuturor oamenilor din Clujul modern, care, de-a lungul anilor, a dat sportului românesc atîția mari performeri, în frunte cu atletul Ion Moina, profesorul universitar de azi.

Aproape de sărbătorescul bilanț, județul își prezintă salba de medalii, [illegible] patru olimpice, [illegible] 12 titluri de campioni mondiali, 22 de campioni europeni, 105 campioni balcanici — la seniori sau juniori. Dincolo de această panoplie, de limbajul sec al cifrelor, se găsește, desigur, investiția de muncă, pasiune, talent a sportivilor și antrenorilor, dar nu trebuie uitată vreo clipă baza care a făcut posibilă fiecare reușită. O bază umană însemnînd — ca să apelăm din nou la cifre, recente și sugestive — angrenarea în 1983, sub faldurile „Daciadei", în activitatea de masă, a peste 85 000 de elevi, 12 000 de studenți, 88 000 de oameni ai muncii din întreprinderi și instituții, aproape 30 000 de oameni ai muncii din cooperația meșteșugărească și mediul rural, plus 110 000 de participanți la turismul de masă. Locul patru în clasamentul general al marii competiții naționale nu este, prin urmare, defel întîmplător. După cum, la sportul de performanță, tot în cadrul „Daciadei", clujenii s-au impus la discipline precum haltere, lupte, patinaj viteză și artistic, baschet, situîndu-se pe poziția a șasea în ierarhia generală.

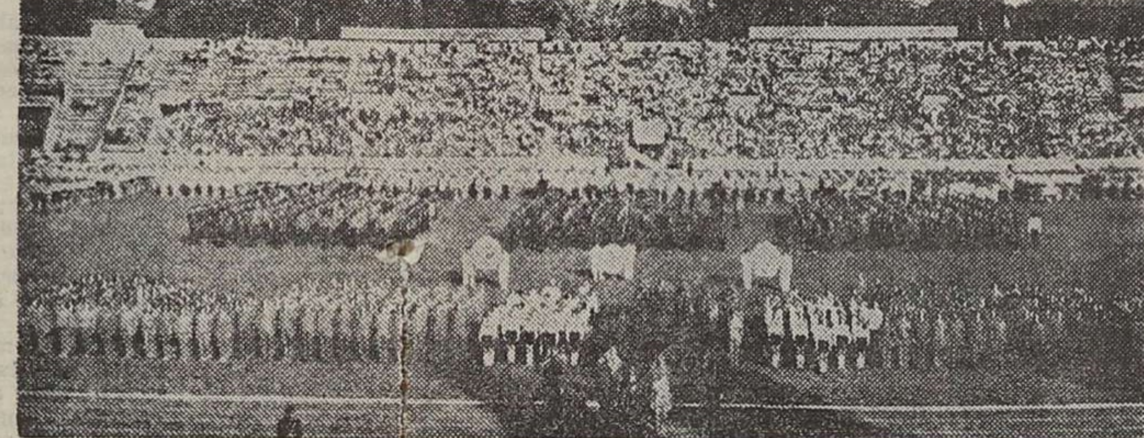
Impresionantă a fost și dezvoltarea bazei materiale în ultimii ani. Astfel, dacă Stadionul Municipal s-a inaugurat în 1960, celelalte construcții pentru sport din Cluj-Napoca, inima județului, au fost ridicate după 1965 : Sala sporturilor în 1966, Bazinul olimpic în 1968, sala de tenis de masă în 1981. Iar la Dej, bazinul în aer liber funcționează din '83.

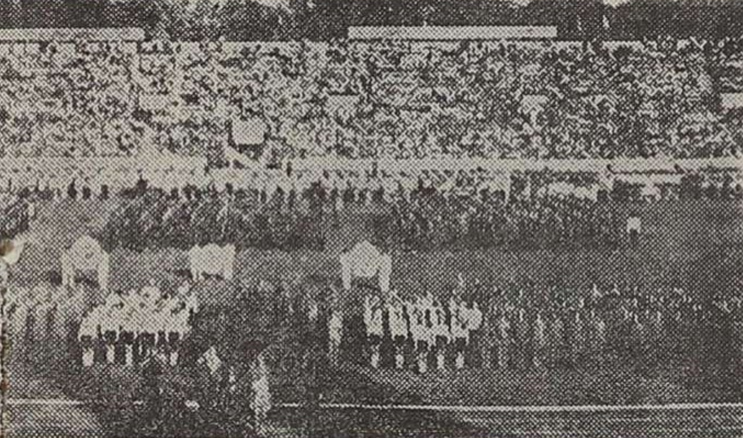
Paleta disciplinelor practicate la ora actuală în județ este largă. Cu totul, sînt 32 de ramuri de sport, 18 dintre ele prioritare, iar cinci de înaltă performanță (atletism, box, haltere, înot, patinaj viteză). Trei secții olimpice activează la Universitatea (atletism), Clubul sportiv municipal (box) și A.S. Clujeana (haltere), alte 11 fiind de nivel internațional. Acțiunile de selecție, desfășurate periodic, împrospătează efectivele, așa cum a fost cazul, spre pildă, al cuprinzătoarei evaluări a talentelor din 1981, cu 46 000 de elevi vizați. Între unitățile beneficiare — Universitatea, C.S. Municipal, Voința, Clujeana, dar nu în ultimul rînd cluburile sportive școlare Viitorul, Locomotiva, C.S. Atletic — din Cluj-Napoca, apoi acelea din Dej, Turda, Gherla. Să amintim și cîteva dintre unitățile remarcate în activitatea de masă : Someșul, Clujeana, Industria sîrmei Cîmpia Turzii.

Clujul este un județ al tinereții, „caracteristica întregii activități sportive fiind — remarca, cu marea sa experiență, Nicolae Mureșan, președintele C.J.E.F.S. — cuprinderea elevilor, studenților, celorlalte categorii de tineri în activități continue. Nu există, practic, un lot național din care să lipsească clujenii, chiar dacă unii nu mai poartă acum culorile lui „U" sau ale altor cluburi de aici. Plecînd de la tradiție, privind cu mîndrie la tot ce s-a făcut, sîntem pe deplin conștienți că se poate mai mult, la toate nivelurile".

Geo RAEȚCHI

Județul CLUJ	1944	1965	1984
● Cluburi sportive	4	7	15
● Asociații sportive	28	359	530
● Secții afiliate	52	334	675
● Sportivi legitimați	2118	7717	19 740
● Sportivi clasificați	–	1172	2 324
– maeștri emeriți	–	5	10
– maeștri ai sportului	–	31	53
– candidați olimpici	–	–	45
– categoria I	–	151	204
– categ. a II-a și juniori	–	1859	2075
● Profesori educație fizică	32	240	471
● Antrenori	14	98	137
● Instructori sportivi	64	866	1153
● Campioni naționali	22	54	68
● Recorduri naționale	6	28	54
● Sportivi în loturi naționale	21	137	185
● Arbitri	56	768	1254
● Centre de inițiere copii și juniori	–	18	42

Tribunele — pline — freamătă cînd joacă fetele de la Universitatea. Mai ales la un meci din Cupa campionilor europeni, ca în această imagine, cu Magdalena Pall sub panou, fructificînd... Foto : Ioan LESPUC

Frumoasa poveste a baschetului...

Baschetul se află, la poalele Feleacului sau în apropiere — în zonă, la el acasă. E firesc, veți spune, într-o așezare străveche dar cu atîția tineri, în imediata vecinătate a sălilor de clasă sau amfiteatrelor. Și nimic nu poate sugera mai bine relația dintre tradiție și realitatea prezentului decît povestea acestui joc „în variantă clujeană". Pentru că, dacă de la un timp încoace, în baschetul nostru feminin, e... vremea Universității Cluj-Napoca, de bună seamă că laurii campionatului național au încununat mai mult decît o echipă, ei au răsplătit o pasiune, o idee cu rădăcini adînci.

A fost, mai întîi, nu se putea altfel, un campionat școlar, centrul activității fiind și în acei ani de început, o bună perioadă, în mediul tineretului studios. A urmat apariția unei salbe de echipe muncitorești, atunci cînd sportul pentru toți a început să devină o realitate. Ferar-Metalul, Textila, Spartac, C.A.M., Victoria, Olimpia. Primul campionat orășenesc și-a desemnat învingătoarea în '47. Se numea Dermata, care avea să participe la divizia națională, clasîndu-se pe un loc V. Lansîndu-le, practic, pe surorile Margareta și Elisabeta Cristea, pe Ilona Rostaș în reprezentativă. C.S.U. și Metalul au ținut, la rîndu-le, steagul în „A", pentru ca fetele de la Știința să reușească marea afirmare prin cele două titluri cucerite în 1953 și 1954.

Mai apoi intră în prim-plan băieții, sala Clujana devine neîncăpătoare, jocurile se mută în Sala Armatei, Horia Demian, Cernea, Stroie, Emeric Vizi și colegii lor de la Știința oferind unui cunoscător și numeros public dispute electrizante cu celelalte echipe de frunte ale țării și satisfacția clasării de trei ori pe locul secund. Le-au urmat băieții de la Universitatea, pentru a veni, în fine, „anotimpul" cel fast al fetelor aceluiași club. Trei titluri de campioană națională, în 1980/'81, 1981/'82, 1983/'84, prezență în sferturile de finală ale C.C.E., aportul considerabil, prin Magdalena Pall, Virginia Popa și Gabriela Kiss, la obținerea medaliei de argint la Universiada de la Edmonton. Numele antrenorului Nicolae Martin se confundă, deacum, cu aceste performanțe...

La Cluj s-au format jucători binecunoscuți ca Roman, Vizi, Oczelak, Zdrenghea, Barna, Șerban, Horvath, Moraru, Szekely, Merca. Neobosiți, antrenorii Ioan Bodoni, Vasile Mureșan, Horea Pop, Voicu Moldovan au crescut, de-a lungul anilor, generații întregi de baschetbaliști.

Piramida baschetului clujean e trainică. Laurii din vitrina Universității, mîndria de a o avea sub ochi pe cea mai mare jucătoare a țării — e vorba, se știe bine, de Magdalena Pall — creează, trebuie să creeze o nouă emulație, spre o nouă calitate...

PERFORMANȚELE UNEI VETRE DE ISTORIE

Plaiurile mehedințene sînt prezente în primele file ale istoriei neamului nostru. Ruinele podului lui Apolodor din Damasc îți amintesc de cohortele lui Traian, care au trecut Danubiul pe la Drobeta și-apoi, prin Dierna (Orșova), s-au îndreptat spre capitala lui Decebal. Cetatea Severinului îți amintește de hronicul lui Mircea cel Bătrîn, în care acesta se intitula... „și stăpîn al Severinului și al Țării Românești pînă la Marea cea mare". Vestigiile istorice de la Strehaia îți vorbesc despre Mihai, fost bănișor aici, înainte de a deveni „Viteazul", primul făuritor al unirii tuturor românilor. De la Padeș la Cerneți drumul păstrează urmele pandurilor lui Tudor Vladimirescu. Iar cartea lui Ion Grecea „La porțile Severinului" îți vorbește despre luptele din august 1944.

Dar Mehedințiul și-a scris numele nu numai în istoria dinainte, ci și în cea nouă, făurită după Eliberare. În cei 40 de ani care au trecut, Dunărea, prinsă în chingi de oțel și beton, generează luceferi de putere și lumină, „Insula cetate" (Ada Kaleh) a dispărut sub ape, ca și colții de stîncă ai Porților de Fier, ca și vatra anticii Dierna, renăscută mai sus cu chipul Orșovei moderne. Și chiar în zilele noastre ruinele podului lui Traian sînt mutate pentru a le feri de apele bătrînului Danubiu, care vor crește în urma nașterii noii hidrocentrale, creatoare de luceferi, cea de la Ostrov, aflat la 85 de km aval de Drobeta Tr. Severin.

— Transformările industriale din acești 40 de ani, care au trecut de la Eliberare, ne spunea tovarășul Constantin Stoica, secretar al Comitetului județean Mehedinți al P.C.R., au creat posibilități largi de dezvoltare și sportului mehedințean. În această direcție s-a pornit de la realizarea de baze sportive. Drobeta Tr. Severin are o modernă întreprindere de vagoane, una de construcții navale, o întreprindere de anvelope, un combinat de prelucrare a lemnului și altul de hîrtie și celuloză. Orșova se mîndrește cu șantierele navale, cu întreprinderea de țesături „Cazanele", iar Strehaia — cu Întreprinderea de armături industriale. Urmare, aș zice, firească, Drobeta Tr. Severin are un stadion cu 40 000 de locuri, creat îndeosebi cu contribuția Întreprinderii de vagoane. Unitățile industriale din Orșova au ajutat la crearea de armături industriale. a bazei nautice de interes republican. Cele două sisteme energetice și de navigație, „Porțile de Fier I" și „Porțile de Fier II" și-au creat complexe sportive denumite „Energetica". Întreprinderea strehăiană a contribuit la reconstrucția stadionului orășenesc. În cinstea Congresului al XIII-lea al partidului, la Drobeta Tr. Severin se va da în folosință un bazin olimpic, rodul colaborării întreprinderilor din orașul de reședință al județului, îndeosebi a combinatului chimic și a centralei termoelectrice...

De construcțiile sportive județene și-au legat numele mulți oameni de inimă, ca Vasile Bacalu, directorul întreprinderii de vagoane, Nicolae Rașcu, de la Șantierul naval Orșova, Petre Rusu, de la centrala termoelectrică în curs de construcție.

Și rezultatele pe plan sportiv n-au întîrziat să apară. Să-l ascultăm pe Romulus Predescu, președintele C.J.E.F.S. Mehedinți :

— Creșterile înregistrate an de an, din 1944 și pînă azi, îndeosebi la fotbal, handbal, box, lupte, caiac-canoe și canotaj ne spune acesta, au făcut ca în anul 1983 Mehedințiul să aibă în palmares 14 titluri de campioni naționali și medalii obținute de sportivii săi la campionate mondiale, europene și balcanice. Priviți tabelul alăturat (pe care ziarul l-a preluat ca atare, n.n.). Cîteva cifre sînt grăitoare pentru a ilustra evoluția sportului mehedințean : în 1944 județul nostru avea doar 8 asociații sportive, doar 5 (!) — cît degetele de la o mînă — profesori de educație fizică, doar... 3 antrenori,... și nici un titlu național. Azi avem 244 de asociații și cluburi, 166 de profesori de educație fizică și multe titluri de campioni republicani.

Cercetăm lista sportivilor fruntași ai județului. Întîlnim nume cunoscute în sportul românesc : handbalistul Alexandru Fölker — component al echipei cîștigătoare a titlului mondial, luptătorii Ștefan Stîngu, și Petre Dicu, medaliați la campionatele europene și mondiale, boxerii Constantin Ciucă și Constantin Gruescu, campioni europeni, Dumitru Cipere, medaliat cu bronz la J.O. de la Moscova, fotbaliștii Nicolae Tătaru și binecunoscutul vîrf al Universității Craiova și al echipei naționale Rodion Cămătaru, canotoarea Marioara Ciobanu-Popescu, medaliată cu bronz la „mondialele" de la Duisburg din 1983.

Lista ar putea continua. Ea reprezintă „istoria în mers" a Mehedințiului sportiv. Ne oprim însă aici, cu convingerea că județul nu și-a spus încă ultimul cuvînt. În cinstea marilor sărbători ale anului — aniversarea a 40 de ani de la Eliberare și Congresul al XIII-lea al partidului — sportul mehedințean va scrie, de bună seamă, noi pagini de succese în „istoria în mers" a acestui județ.

Sever NORAN

Județul MEHEDINȚI	1944	1965	1984
● Asociații sportive	8	136	244
● Secții afiliate	14	156	316
● Sportivi legitimați	401	1570	4507
● Sportivi clasificați			
– maeștri ai sportului	–	–	2
– candidați olimpici	–	–	3
– categoria I	–	5	54
– categoria a II-a	–	65	143
– juniori	–	104	317
● Profesori educație fizică	5	64	166
● Antrenori	3	14	52
● Instructori sportivi	59	111	304
● Arbitri	8	154	285
● Campioni naționali	–	–	14
● Echipe divizionare	1	3	15
● Sportivi în loturi naționale	–	2	14
● Sportivi în loturile olimpice	–	–	4

Plecînd de la „Sărbătoarea liliacului"...

Pînă la Eliberare, mehedințenii n-au avut nici puteri, nici tradiție pentru a însemna ceva pe plan sportiv. În 1944 aveau doar două cluburi mai acătării — C.F.R. Turnu Severin și Dierna (Tierna) din Orșova — care, pe atunci, împlineau fiecare cîte un deceniu de existență.

Dar mehedințenii au descoperit „cheia fermecată" a succeselor, treapta de aur pentru lansarea spre performanță și, totodată, a întăririi sănătății maselor populare : sportul pentru toți, concretizat în festivaluri sportive, cărora le-au dat denumiri poetice. Denumiri legate de istorie sau de plaiurile județului, cu frumuseți de basm : „Sărbătoarea liliacului" de la Ponoarele, unde se află cunoscutul „pod" din carstul mehedințean, „Sărbătoarea salcîmului", de la Stîrmina, „Sărbătoarea teiului" de la Strehaia și altele. Au valorificat valențele oinei, sportul nostru național, creînd „Cupa Danubiu", la care iau parte zeci de echipe sătești. Au creat „Cupa Mehedinți" la speo-turism — cu concurenți din Podeni, Cireșu, Izverna, Baia de Aramă, Drobeta Tr. Severin, Orșova și Herculane — pornind de la condițiile oferite de podișul mehedințean ferestruit de ape, în care Peștera Topolnița constituie un fenomen unic. Au creat apoi „Cupa recoltelor bogate", la care iau parte, în fiecare toamnă, satele cu roade bogate, care doresc să obțină un loc și pe podiumul recoltelor sportive.

Și pentru că sportul a început să fie îndrăgit și în mediul rural, s-a născut „Festivalul satelor dunărene" la care inițial au luat parte săteni din Șvinița, Dubova, Ogradena și Ieșelnița, iar acum și cei din Grui, Pristol, Livezile, Gîrla Mare și Ostrovu.

Dar istoria nu poate lipsi din festivalurile sportive de masă ale mehedințenilor. Așa s-a născut ștafeta „Drumul lui Tudor", care pornește în fiecare an de la Padeș și se oprește la Cula din Cerneți, prilejuind sărbători sportive prin satele pe unde au trecut, în 1821, pandurii.

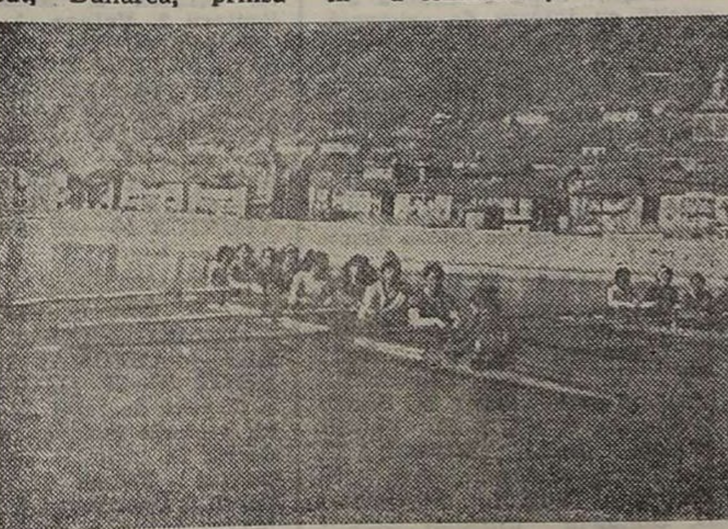
Sportul de masă mehedințean a simțit nevoia unor deschideri mai largi, cu valențe internaționale. Așa s-au născut „regatele Dierna", la care iau parte polonezi de la „Gornik Katowice" sau bulgari de la „Bdin" (Vidin) etc. Iar din acest an Șvinița va găzdui un „internațional" de șah.

Prietenia care leagă poporul român de cel iugoslav a generat, pe plan sportiv, întîlniri anuale între asociațiile sportive mehedințene și cele din Valea Timokului, de la Zajecar. Și sînt 40 pe an ! Aproape cîte una pe săptămînă, din primăvară pînă în toamnă...

Cu un atît de bogat palmares în sportul de masă, să ne mai mirăm că Mehedințiul a dat campioni naționali, europeni, mondiali și medaliați olimpici ?

Defilarea sportivilor de la liceul „Ștefan Plavăț" la Festivalul sportului școlar mehedințean

Antrenament pe pista de apă de la Orșova — creată peste ruinele anticii Dierna